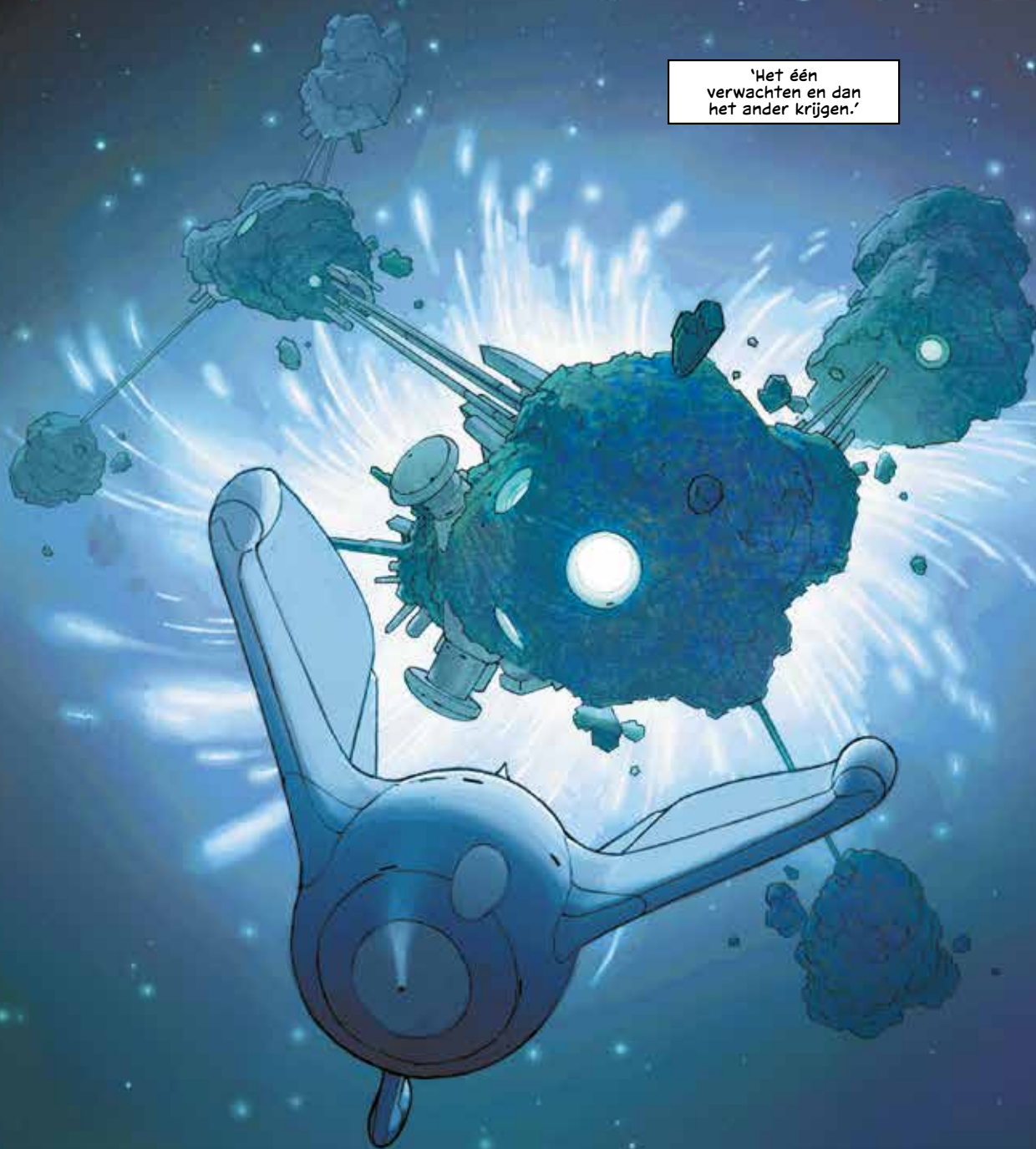
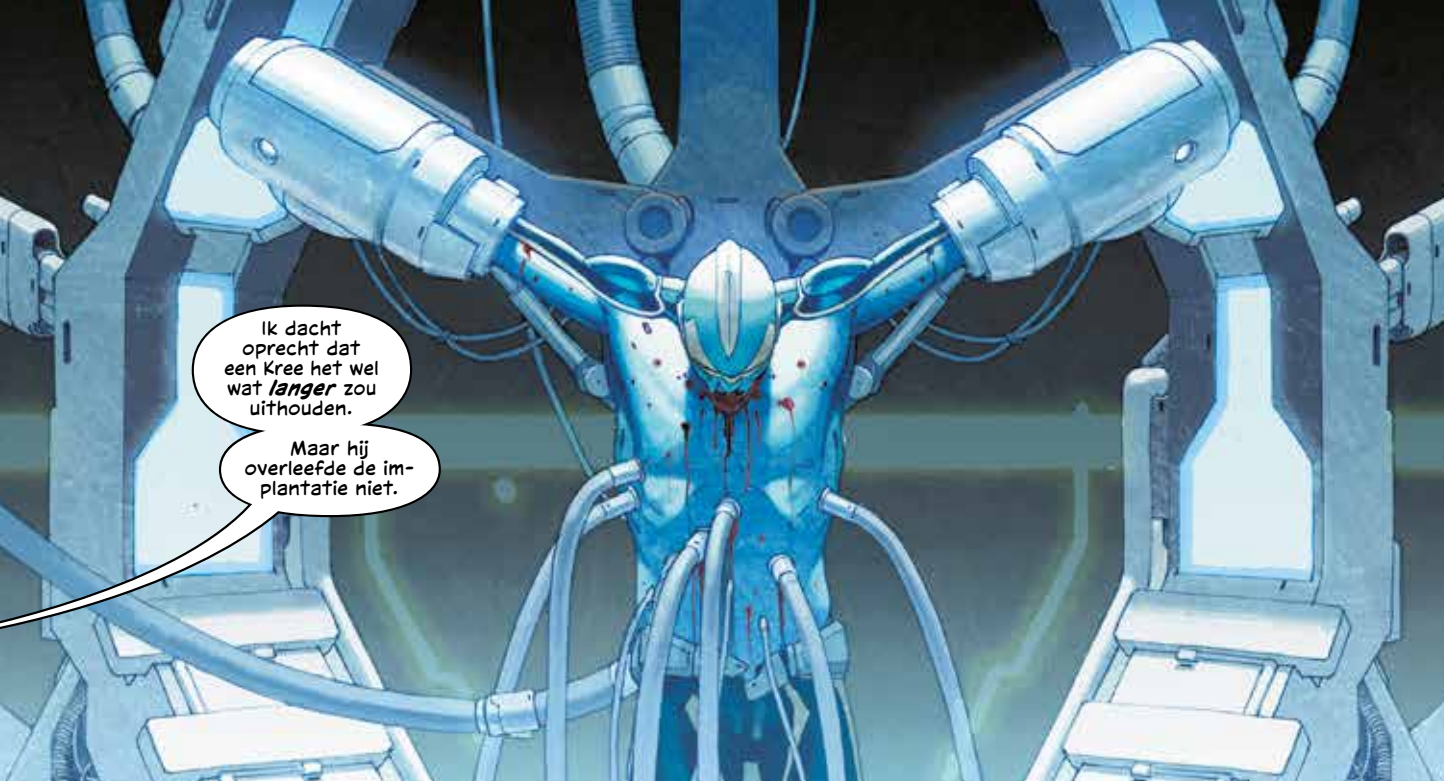

'Teleurstellend,
is het niet?'

'Het één
verwachten en dan
het ander krijgen.'

Ik dacht
oprecht dat
een Kree het wel
wat *langer* zou
uithouden.

Maar hij
overleefde de im-
plantatie niet.

Het is
een dood van
niets...

...die ook
nog eens niets
oplevert.

Niet bij
de pakken neer-
zitten, broeder. Het
is een stap terug,
maar ook twee
vooruit.

Dat is voor-
uitgang. Of zoals
wij het noemen...
*lotsbestem-
ming*.

Ja,
dat weet ik
ook wel. Want vier
van de vijf waren een
succes. De Strontiaan,
D'bari en Cotati leverden een
bruikbare variant op en
de Skrull presteerde
zelfs *ver* boven
verwachting.

Dat was
een aange-
name ver-
rassing.

Maar
er is één
probleem. De
Skrulls hebben
geen *thuiswereld*.
Dat is de vloek van
een nomadenvolk...
het zijn maar een
paar dunbevolkte
werelden.

Het zijn
er te weinig, in
elk geval voor
onze missie.

Ik blijf
erin ge-
loven.

Ze ko-
men *recht*
op ons af.

'...vloot van
Wakanda.'

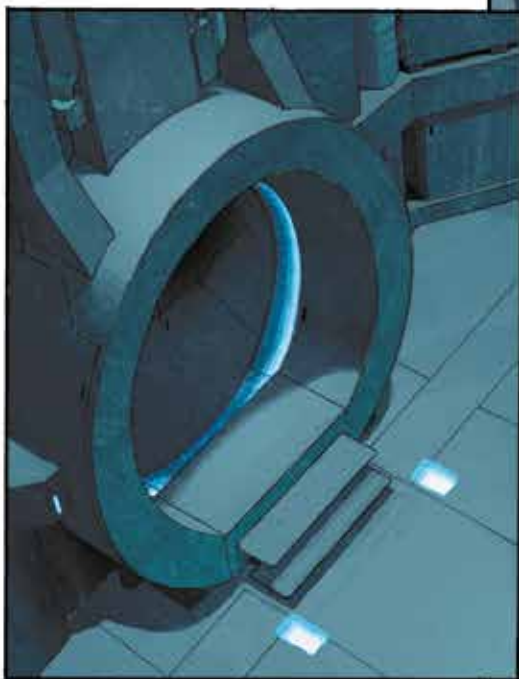
Onze hele
verdediging is uit-
geschakeld.

Wat doen
we nu?

We denken
aan onze *ma-
nieren.*

Broe-
der, laten
we onze gas-
ten trakteren
op een *warm*
onthaal.

We zijn
binnen.

Contact?

Overal
beweging,
met hier en daar
een warmte-
bron.

Maar
niemand
hier.

Oké.
Geef het
door.

Hoeft
niet.